

Sąd Okręgowy w Krakowie
IV Wydział Karny - Odwoławczy,
Sekcja ds. postępowań szczególnych i wykroczeń
ul. Przy Rondzie 7, 31-547 Kraków
fax (012) 619-50-64
e-mail 4KOS@krakow.so.gov.pl

Informacji w sprawach udziela Biuro Obsługi Interesantów

- godziny przyjęć: w poniedziałki: od 7:45 - 18:00
od wtorku do piątku: od 7:45 - 15:30
tel. 12/ 619-57-70, 12/ 619-50-86

Czytelnia akt jest czynna od poniedziałku do piątku pok. E-7 (parter)

- czynna: w poniedziałki: od 8:00 - 18:00
od wtorku do piątku: od 8:00 - 15:00

W celu udostępnienia akt należy uprzednio uzgodnić termin
pod numerem tel. 12/ 619-50-64

Biuro Podawcze Sądu Okręgowego

- godziny przyjęć: w poniedziałki: od 8:00 - 18:00
od wtorku do piątku: od 8:00 - 15:00

Kasa Sądu Okręgowego

- czynna od poniedziałku do piątku od godziny 8:00 do 15:00
z przerwami od 11:00-11:15 i od 13:15-13:30.

PORTAL INFORMACYJNY - dostęp do sprawy on-line

<https://portal.krakow.sa.gov.pl>

Portal informacyjny pozwala na uzyskanie w jednym miejscu informacji
o stanie swojej sprawy prowadzonej w sądzie.

Data wysłania: 1 lutego 2017 roku

Sygn. akt: **IV 1Kz 159/16**

Pan -

Piotr Niżyński

ul. Warecka 4/6 m.34

00-040 Warszawa

D O R Ę C Z E N I E

odpisu orzeczenia sądu odwoławczego z uzasadnieniem

Sąd Okręgowy w Krakowie, IV Wydział Karny - Odwoławczy, Sekcja ds. postępowań szczególnych i wykroczeń doręcza Panu odpis postanowienia z dnia 20.01.2017r wraz z uzasadnieniem.

*Na zarządzenie Kierownika Sekcji
z upoważnienia Kierownika sekretariatu Sekcji
protokolant sądowy Anna Kapłon*

„Niniejsze pismo nie wymaga podpisu własnoręcznego na podstawie art. 22 § 1 pkt 1 i art. 148 § 1 Ustawy z dnia 27 lipca 2001r., § 19 ust. 4,6,7 zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 2003r., w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej jako właściwie zatwierdzone w sądowym systemie teleinformatycznym.”

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział IV Karny Odwoławczy, Sekcja ds. postępowań szczególnych i wykroczeń, w składzie:

Przewodniczący: SSO Grażyna Paweła- Gawor

Protokolant: prot. Aneta Woźniczka

po rozpoznaniu

w sprawie **Piotra Niżyńskiego**

zażalenia oskarżyciela prywatnego Piotra Niżyńskiego,
na postanowienie Sądu Rejonowego dla Krakowa- Krowodrzy w Krakowie, IX
Wydziału Karnego z dnia 11 sierpnia 2016 r., IX K 527/16/K w przedmiocie
przekazania sprawy Prokuratorowi, jako organowi właściwemu
na zasadzie art. 437 par 2 k.p.k. w zw. z art.109 k.p.w.

postanawia

zaskarżone postanowienie uchylić i przekazać sprawę Sądowi I instancji do
ponownego rozpoznania

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 11 sierpnia 2016 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa-
Krowodrzy w Krakowie, IX Wydział Karny, sygn. akt IX K 527/16/K na
podstawie art. 35 § 1 k.p.k., sprawę przeciwko funkcjonariuszowi Policji
Karolowi Barszcz i innemu nieustalonemu funkcjonariuszowi Policji przekazał
Prokuratorowi Rejonowemu Kraków- Prądnik Biały w Krakowie, jako organowi
właściwemu do przeprowadzenia postępowania przygotowawczego w sprawie o

przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego kwalifikowane kumulatywnie z występkiem prywatnoskargowym.

Zażalenie na to postanowienie wniósł oskarżyciel prywatny, zaskarżając je w całości. Wniósł o uchylenie przedmiotowego postanowienia i dalsze prowadzenie postępowania karnego w sprawie z art. 217 § 1 k.k. przez Sąd Rejonowy dla Krakowa- Krowodrzy, co sprowadzałoby się w szczególności do wydania odpowiednich dyspozycji Policji zmierzających do ustalenia świadków zdarzenia oraz adresów wszystkich uczestników, a także uzyskania kopii plików video w miarę dostępności względnie do ich pobrania wprost z rejestratorów. Zarzucił także obrazę art. 217 § 3 k.k., art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, art. 7 k.p.k. w zakresie, w jakim uznano oczywistość zarzutu przekroczenia uprawnień (względnie błędną wykładnię art. 231 § 1 k.k. poprzez przyjęcie, że przestępstwo to zawsze występuje, gdy funkcjonariusz bezprawnie narusza czyjąś nietykalność osobistą- zalicza się tu też obraza art. 8 k.k.). Skarżący podał, że ze względu na wyłączenie prawa do sądu w sytuacji, gdy sprawcą ma być funkcjonariusz publiczny, a prokuratura nie chce współpracować w postępowaniu karnym, zarzuca także dyskryminację nie mającą oparcia w przepisach prawa.

Skarżący wniósł o przekazanie niniejszego zagadnienia prawnego Sądowi Najwyższemu do rozstrzygnięcia ze względu na konieczność zasadniczej wykładni ustawy.

Dodatkowo, skarżący wniósł w dniu 23 sierpnia 2016 r. uzupełnienie uzasadnienia zażalenia (k. 42) oraz w dniu 7 września 2016r. oraz 9 listopada 2016r. kolejne pisma.

Sąd Odwoławczy zważył, co następuje:

Zażalenie oskarżyciela prywatnego było o tyle skuteczne, o ile doprowadziło do uchylenia orzeczenia Sądu I instancji i przekazania sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Przed wszystkim wskazać należy na prawidłowość rozumowania Sądu I instancji, gdzie Sąd ten wskazuje, że czyn opisany przez pokrzywdzonego w prywatnej skardze stanowi ten sam czyn, co określony w zawiadomieniu o możliwości popełnienia przestępstwa skierowanym przez zawiadamiającego do Prokuratury Rejonowej. Wskazuje na to zbieżność daty, miejsca, godzin popełnienia czynu oraz tożsamości osób biorących udział w opisywanym zdarzeniu. Analiza akt niniejszego postępowania wskazuje, że Piotr Niżyński w dniu 29 lipca 2016 r. wniósł do Prokuratury Rejonowej Kraków- Prądnik Biały zawiadomienie o popełnieniu na jego szkodę przestępstwa z art. 231 § 1 k.k., polegającego na przekroczeniu uprawnień służbowych i niedopełnieniu obowiązków przez Karola Barszcza i innego, nieokreślonego przez zawiadamiającego, funkcjonariusza Policji, którego mieli oni dopuścić się w dniu 27.07. 2016 r. o godz. 11:25 na ul. Radzikowskiego 142 w Q-Hotel (k.2). Równocześnie, w dniu 1 sierpnia 2016 r. Piotr Niżyński wniósł do Sądu Rejonowego dla Krakowa- Krowodrzy w Krakowie (k.4) prywatny akt oskarżenia przeciwko wskazanym powyżej funkcjonariuszom Policji, oskarżając ich o naruszenie nietykalności cielesnej, tj. o przestępstwo z art. 217 § 1 k.k. Zestawienie treści prywatnego aktu oskarżenia z treścią złożonego uprzednio przez Piotra Niżyńskiego zawiadomienia wskazuje, że skarżący w obu pismach wskazuje na tę samą sytuację. Trafnie wskazał Sąd meriti, że zachowanie domniemyanych sprawców (Karola Barszcza i innych funkcjonariuszy) miałyby wyczerpywać znamiona więcej, niż jednego przepisu ustawy. Wreszcie, istotnie przestępstwo z art. 231 § 1 k.k. jest ścigane z oskarżenia publicznego, natomiast przestępstwo opisane w art. 217 k.k. podlega ściganiu z oskarżenia prywatnego.

Prawo do sądu właściwego do rozpoznania sprawy wynika z art. 45 ust. 1 Konstytucji RP. Oznacza to, że w sprawie powinien orzekać sąd rzeczowo i miejscowo właściwy. Dlatego też w § 1 przepisu art. 35 wprowadzono obowiązek badania przez sąd z urzędu swojej właściwości (*Świecki Dariusz*,

Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Tom I, komentarz do art. 35, teza 1, LEX 486202). W świetle tego artykułu sąd bada z urzędu swą właściwość, a w razie stwierdzenia swej niewłaściwości przekazuje sprawę właściwemu sądowi lub innemu organowi. Literalne brzmienie przepisu wskazuje na to, że sąd, do którego wpłynęła sprawa, w razie stwierdzenia swojej niewłaściwości, zobowiązany jest do przekazania jej nie tylko innemu sądowi, ale także właściwemu organowi. Jednakże, w ocenie Sądu Odwoławczego, Sąd I instancji w sytuacji opisanej jak powyżej, powinien był uznać, że w realiach przedmiotowej sprawy zachodzi przesłanka określona w art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k., i na tej podstawie umorzyć postępowanie. Zgodnie z treścią tego przepisu, nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy brak jest skargi uprawnionego oskarżyciela. Jak zostało już wskazane powyżej, zachodzi w niniejszej sprawie wskazywany przez Sąd Rejonowy kumulatywny zbieg przepisów. Skoro zatem zachowanie funkcjonariuszy Policji miało wypełnić znamiona przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego, to uzasadnione jest rozumowanie, że to właśnie oskarżyciel publiczny uprawniony jest do wniesienia i popierania aktu oskarżenia. A zatem, Piotr Niżyński nie jest, zgodnie z obowiązującymi przepisami, osobą uprawnioną do wniesienia aktu oskarżenia o czyn wyczerpujący znamiona z art. 231 § 1 k.p.k. w zw. z art. 217 k.k. Jak wskazuje się w piśmiennictwie, „w razie złożenia skargi przez nieuprawnioną osobę, postępowanie należy umorzyć, a uprawniony oskarżyciel może następnie wnieść akt oskarżenia. Umorzenie takie nie pociąga za sobą jednak skutków powagi rzeczy osądzonej, lecz oznacza jedynie niedopuszczalność procesu na podstawie skargi tego nieuprawnionego oskarżyciela. Jeżeli oskarżyciel prywatny wniósł do sądu akt oskarżenia o przestępstwo prywatnoskargowe, a sąd dostrzegł w zarzucanym oskarżonemu czynnie cechy przestępstwa publicznie skargowego, powinien z powodu braku skargi uprawnionego oskarżyciela postępowanie umorzyć” (Sakowicz Andrzej

red., Kodeks postępowania karnego. Komentarz, komentarz do art. 17, dział X, teza 5, Legalis). *To nie jego, to SN ze sprawy VI KZP 15/82.*

Nie doszło w realiach niniejszej sprawy do wskazywanej przez skarżącego „dyskryminacji”. Jak wynika z treści pisma z dnia 11 sierpnia 2016 r. (k.22) Sąd I instancji zwrócił się do Q- Hotel przy ul. Radzikowskiego 142 w Krakowie o zabezpieczenie przed usunięciem zapisu monitoringu z dnia 27 lipca 2016 r. z okresu pomiędzy godziną 11.00 a 12.00, obejmującego całą przestrzeń parteru i na zewnątrz hotelu. Sąd I instancji zabezpieczył w ten sposób materiał dowodowy na poczet ewentualnego przyszłego postępowania w tej sprawie. W wypadku, gdy toczy się już postępowanie przygotowawcze (wszczęte przez prokuratora lub Policję) o czyn początkowo zakwalifikowany jako przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego, prokurator może realizować swoje uprawnienia – przewidziane w art. 60 § 1 – przez wydanie postanowienia o przedstawieniu zarzutów lub o zmianie takiego postanowienia albo przez wniesienie aktu oskarżenia z odpowiednio zmienioną kwalifikacją prawną zarzucanego oskarżonemu czynu (Steinborn Sławomir, Kodeks postępowania karnego, Komentarz do wybranych przepisów, komentarz do art. 60, teza 6, LEX 493667). W tym przypadku, oskarżyciel publiczny mógł więc przedstawić samodzielnie zarzut popełnienia przestępstwa z art. 217 § 1 k.k. W treści wniesionego środka zaskarżenia Piotr Niżyński wskazał, że prokuratura umorzyła śledztwo w sprawie przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy w zgłoszonej jej sprawie 3 Ds. 80/2016. W toku postępowania zażaleniowego, Sąd Odwoławczy zwrócił się do Prokuratury Rejonowej w Krakowie - Prądnik Biały celem uzyskania informacji, czy postanowienie tamtejszej Prokuratury z dnia 12. 10. 2016 r. (sygn. akt PR 3 Ds. 80.2016) o umorzeniu śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy KP III w Krakowie na szkodę Piotra Niżyńskiego jest już prawomocne (k. 73). Z udzielonej informacji wynika, że postanowienie to nie jest prawomocne w związku ze złożeniem w dniu 15 listopada 2016 r. przez pokrzywdzonego Piotra Niżyńskiego, zażalenia.

Odnosząc się do wniosku skarżącego by zwrócić się do Sądu Najwyższego z zagadnieniem prawnym stosownie do art. 441 § 1 k.p.k., jeżeli przy rozpoznawaniu środka odwoławczego wyłoni się zagadnienie prawne wymagające zasadniczej wykładni ustawy sąd odwoławczy może odroczyć rozpoznanie sprawy i przekazać zagadnienie do rozstrzygnięcia Sądowi Najwyższemu. Wszystkie trzy przesłanki, a więc istnienie „zagadnienia prawnego”, wymagającego „zasadniczej wykładni” w sprawie rozpoznawanej przez sąd odwoławczy, muszą wystąpić kumulatywnie (*Świecki Dariusz, Postępowanie odwoławcze w sprawach karnych, komentarz do art. 441, LEX 494708*). Tymczasem w realiach niniejszej sprawy Sąd Odwoławczy po analizie akt postępowania, wniesionego przez skarżącego środka odwoławczego i licznych pism, nie natrafił na zagadnienie prawne szczególnie zawile, nastroczające trudności interpretacyjnych, co do którego występują w orzecznictwie znaczne rozbieżności. Zgodnie zatem z zasadą samodzielności jurysdykcyjnej wyrażonej w art. 8 § 1 k.p.k., od którego art. 441 § 1 k.p.k. jest w istocie wyjątkiem, Sąd Odwoławczy samodzielnie rozstrzygnął w przedmiocie złożonego przez Piotra Niżyńskiego środka zaskarżenia.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Odwoławczy orzekł, jak w sentencji postanowienia.

SSO Grażyna Paweła- Gawor

Na oryginale właściwe podpisy
Zgodność z oryginałem stwierdza

PROTOKOLANT

Odczyt ds. postępowań szczególnych i wykroczeń
IV Wydziału Karnego-Odwoławczego
Sądu Okręgowego w Krakowie

Anna Kapłon